

Carl Baggers Forhold til Teatret.

Af

Robert Neiiendam.

Det var en Tid Carl Baggers Haab at blive Skuespiller. Man kan af det smukke Digt, som findes i det 10. Kapitel af hans Autobiografi »Min Broders Levnet«, se, hvor begejstret han i sin første Ungdom var for Tanken om at blive et Organ for de store Mestre blandt Digterne. Men det gik med denne Lyst, som med de fleste andre af hans Indfald: han lod det i Reglen blive ved Planerne. Sammenhængende Beskæftigelse var hans uroligt bølgende Natur imod. Han drev det vistnok end ikke til at aflægge Prøve for Teaterdirektionen, men ræsonnerede sig efterhaanden — jvfr. Digtet — bort fra Teaterlysten. Men han vedblev at nære oprigtig Kærlighed til Skuespilkunsten, som han viede nogle smukke Vers i Digtet »Promenaden om Natten«. Ogsaa i sine sidste Aar, da han var Redaktør af »Fyens Stiftstidende«, skrev han til forskellige Aktorer ved Odense Teater nogle Prologer, hvori han med Varme taler om Skuespillerens Liv og Kunst. (Jvfr. Saml. Værker II, 490 ff; K. Schmidt, Meddelelser om Teaterforhold i Odense, 115).

Som Forfatter traadte han flere Gange i nærmere Berøring med det kgl. Teaters Direktion uden dog at opnaa, hvad han søgte. I det følgende skal der gøres Rede for de hidtil ukendte Domme, hans Arbejder fik af Censuren, ligesom nedenstaaende Skrivelser, der ledsagede hans Skuespil, naar de stededes for denne Højesteret, meddeles, da de ikke tidligere har været trykt. Det første Arbejde, han indsendte, var et originalt Skuespil i fem Akter »Cids Ungdom«, som hans senere Biografer¹⁾ — efter Vilh. Møllers Meddelelse i »Biografiske Notitser« om Digteren i 2 Binds Udgaven af hans Værker — lader ham putte i Kakkelovnen allerede før de to Akter var skrevne (jvfr. Saml. Værker II, XXXII, Kbhvn. 1866).

Det er muligt, at Carl Bagger, der var streng i sin kunstneriske Selvkritik, efter Skuespillets Kassation overgav det til Ilden; det findes i hvert Fald ikke i hans »Samlede Værker«, men dets Sujet benyttede han senere i Digtet »Fragmenter af den spanske Krønike«.

[Til Teaterdirektionen.]

P. M.

Forfatteren af indsendte Skuespil »Cids Ungdom« tager sig herved den Frihed at fremkomme med en original dramatisk Be-

¹⁾ Emil Slomann, Carl Bagger, Tilskueren 1899, Pag. 258; H. Schwanenflügel, Carl Bagger, 45.

handling af de spanske Romanzer om Rodrigo Diaz med Tilnavn Cid og ønsker, at Stykket af den Høie Direktion maatte ansees værdigt til Opførelse.

Æmnet er allerede eengang, som bekjendt, behandlet af Corneille, men for den franske Skueplads efter franske Regler; — Forfatteren af foreliggende Skuespil har, som han har kunnet bedst, skrevet for den danske Scene, efter danske Regler; han har ikke blot fulgt Corneille, men jevnstids og langt mere øst af de spanske Romanzer, Dr. Hubers »Geschichte des Cid nach den Quellen« (:Bremen 1829:) samt sin egen Opfindelse.

Den Høie Direktion, hvem jeg antager bekjendt med Corneilles Tragoedie, vil finde, at jeg i Planen saavel som i enkelte Replikker af Ximena billigen har taget noget Hensyn til og fulgt Corneille, hvorfor jeg — hvis Stykket skulde vorde antaget — i min Fortale nærmere agter at aflægge Regnskab. Behandlingsmaaden i begge Stykker er grundforskjellig, hvorfor jeg vover at kalde mit Stykke originalt — da jeg i modsat Tilfælde maatte kalde Syngestykket Don Juan, Hauchs Tragoedie og Byrons Epos af samme Navn — ikke tre særskilte originale Digtninger — men kun tre forskjellige Udgaver af samme Bog.

Til Slutning skulde jeg ikke undlade at omtale, at Hr. Sekretair Printzlau kjender Forfatteren og modtager godhedsfuldt paa mine Vegne Den Høie Direktions Svar.

Allerærbødigst

Forfatteren til »Cids Ungdom«.

Kjobenhavn, 21. Januar 1830.

[Indkomne Breve til Theaterdirektionen, 1830, Rigsark.]

Direktionens Censur:

Uden at miskjende den Originalitet og Genialitet, der i nærværende Behandling af dette navnkundige Æmne tør findes, forekommer det mig dog aldeles ikke indrettet paa dramatisk Effekt, og skulde det meget undre mig, hvis det kunde gjøre Lykke paa Scenen. Jeg vover altsaa ikke at stemme for dets Antagelse.

Den 24. Januar 1830.

K. L. Rahbek.

Jeg andrager paa, at man tilbagesender Forfatteren sit Stykke med en Svarskrivelse, hvis Indhold bliver at tage af ovenstaaende Votum.

Den 26. Januar 1830.

D. Manthey.

Ikke antaget.

Den 27. Januar 1830.

F. Holstein.

[Det kgl. Theaters Censur-Prot. 1830, Rigsark.]

Direktionens Svar til Forfatteren:

Uden at miskiende den Originalitet og Genialitet, der i nærværende Behandling af dette navnkundige Æmne tør findes, kan Directionen dog ikke til Opførelse paa det Kongelige Theater gjøre Brug af Skuespillet »Cids Ungdom«, som hermed tjenstligst tilbagesendes.

Directionen for de Kongelige Skuespil, d. 1. Febr. 1830.

F. Holstein. K. L. Rahbek. D. Manthey.

[Prot. over afgaaede Breve fra Theaterdir. 1830, Rigsark.]

Det næste Arbejde, Carl Bagger indsendte, var 5 Akts Tragedien »Dronning Christine af Sverrig og Monaldeschi«. Paa en moderne Læser virker Stykket udramatisk, men det ejer ikke faa lyriske Skonheder, som selv en saa gnaven Censor som C. Molbech ikke formaaede at overse. Det vidner uden Tvivl om mere Talent end mangt i dramatisk Henseende mere fiffigt Arbejde, som blev antaget. Maaske var Carl Baggers Digterskib ikke saa tidligt gaaet under, hvis Directionen havde ydet ham den Anderkendelse at opføre Stykket, som han havde haft under Udarbejdelse i flere Aar¹⁾.

[Til Teaterdirektionen.]

P. M.

Forfatteren af Tragoedien »Dronning Christine af Sverrig og Monaldeschi« tillader sig at indsende samme til den høie Theaterdirection med Forespørgsel om den, efterat have undergaaet nogle Forkortelser, kunde passe til Opførelse paa det Kgl. Theater.

Kjøbh., den 26. November 1833.

.Erbødigst

Carl Bagger

Chrystalgaden Nr. 53, 2den Sal.

[Indk. Breve til Theaterdirektionen 1833, Rigsark.]

¹⁾ Jvfr. H. Schwanenflügel, Carl Bagger, 46.

Direktionens Censur:

Dronning Christine af Sverrige og Monaldeschi.

Tragoedie i 5 Acter af Carl Bagger.

Indsendt i trykt Exemplar d. 26. Nov. 1833.

Forf. beretter i en Efterskrift, at tidlig Læsning af Fortællingen om Monaldeschi i Gutfeldts hist. Skildringer, og sildigere »Gien-nemopløining« af Archenholtz Memoires' de Christine¹⁾, have været Anledning og givet ham Stof til denne Tragoedie — som han hellere maatte have kaldt »dramatiseret Mordhistorie«; men den rette Anledning til dette Drama, og til det nylig af mig giennemlæste, langt slettere²⁾, er uden Tvivl »Dronningen paa 16 Aar«³⁾, den Lykke, dette Skuespil har gjort paa Scenen, og den Opmærksomhed, som det har vakt for Hovedpersonen. Havde Hr. Bagger imidlertid fulgt Charakteren i Bayards Drama, eller givet os et Skuespil i Prosa og af lettere Art, hvori Christine fremkom (der lod sig vel i hendes omskiftende Liv og lunefulde Charakter, finde Stof til m_{er} end eet dramatisk Arbeide uden at gribe til Mordscener i Fontainebleau), havde han maaskee kunnet producere noget for Scenen mere brugbart, end dette ungdommeligt overspændte, med deels indecente, deels oprørende Cruditeter, med megen Declamation og meget uæsthetisk Stof opfyldte Drama, der alt for meget smager af Forfatterens Studium af den nyeste franske Skole, og en allerede temmelig stærk Indsugning af dens dramatisk-sceniske Grundsætninger, til at jeg, efter mine, kunde finde et saadant Drama antageligt til Opførelse paa vort Theater, som jeg, i det mindste saavidt og saa længe det staae til mig, vil stræbe at holde reent for den ved Seinen herskende »gout du meurtre et de l'adultère«⁴⁾, hvis Fostre, enten middelbart eller umiddelbart, i øvrigt formodentlig snart, til Ødelæggelse for den Rest af reen dramatisk Kunst, der endnu hos Os er tilbage, vil finde Veien til

1) Carl Bagger nævner i Efterskriften Archenholtzes »Historische Denkwürdigkeiten, die Königin Christine betreffend« som den Bog, hvoraf han tog, hvad han kunde bruge.

2) Den 27. Novbr. s. A. havde Molbech kasseret et anonymt Drama, der ogsaa var bygget over Dronning Christines Historie.

3) Bayards Drama »Dronningen paa 16 Aar«, hvori Fru Heiberg spillede Christine, opførtes første Gang 29. Marts 1832 og blev en Succes.

4) I Efterskriften til Originaludgaven af »Dronning Christine« oplyser Forfatteren, at han har læst Alexandre Dumas' »Stockholm, Fontainebleau et Rome, trilogie dramatique«, og han vil derfor »tilvisse veemodigen indrømme, at Dumas ikke alene er »noget ganske Andet, men ogsaa noget meget Bedre end Carl Bagger«. Denne uforbeholdne Udtalelse har uden Tvivl ærgret C. Molbech.

Hr. Pettolettis Sommertheater¹⁾. Hr. Baggers Product vil jeg i øvrigt ikke frækiende hverken poetiske Anlæg, eller Poesie paa enkelte Steder; men foruden at tale om a n d e n Raahed i den æsthetiske Form, er ogsaa baade Sprogformen meget udannet, og den jambiske Versification ofte høist skiodesløs, monoton og ildeklingende. Efter min Mening kunde Directionen med et Par høflige Ord sige Forf., at man vel havde fundet Partier i hans Drama, der vidnede om Digter-Anlæg, men ikke fundet Stykket brugbart til Opførelse. At indlade sig paa at meddele andre Motiver herfor (hvoraf for mig et af de stærkeste vilde være den slette, forskruede, unaturlige, usande og indtil Tortur overspændte Charaktertegnning) er derimod hverken raadeligt, eller nødvendigt.

Den 10. Decbr. 1833.

C. Molbech.

Jeg maa være aldeles enig med min Hr. Collega i, at dette Stykke ikke egner sig til Antagelse for vor Scene, og kan for mit Vedkommende ikke engang finde tilstrækkelig Anledning til at gjøre Forfatteren en Compliment for det — en Udmærkelse som, saavidt jeg erindrer, i min Embedstid ikkun Forfatteren af »Kjærlighed ved Hoffet²⁾», der vistnok i æsthetisk Henseende staar langt over dette Stykke, har nydt. Naar Spørgsmaalet er, om enkelte Partier i Dramaet røbe Digteranlæg, underkaster jeg mig villigen min Hr. Collegas langt competentere Dom; men jeg kan ikke tilbageholde den Mening, at de mange raae, prosaiske og endog platte Lignelser og Udtryk og den Smagløshed, flere Scener (hvoriblandt jeg blot vil nævne den mellem Ludvig og Ebba i 5te Act³⁾), der endog synes at skulle foregaa i alle Pagernes Overværelse, og saa at sige hele Ideen med denne 5te Act) lægge for Dagen, veier saa betydeligt imod de Fortrin, andre Partier maatte have, at jeg maa holde det for bedre ikke at rose det Gode, naar man ikke tillige vil daddle det maadelige eller slette.

D. 12. Decbr. 1833.

C. L. Kirstein.

Ikke antaget.

F. Holstein.

[Det kgl. Theaters Censur-Prot. 1833, Rigsark.]

1) Philippo Pettoletti fik d. 1. Nov. 1833 kgl. Bevilling til at foranstalte dramatiske Forestillinger i Sommermaanederne paa Vesterbros nye Teater. Jvfr. Eiler Nystrom, Offentl. Forlystelser I, 218 f.

2) Breve vedrørende Opførelsen af Paludan-Müllers »Kjærlighed ved Hoffet» er trykte i Ude og Hjemme VI, 541—45; det blev indleveret første Gang i November 1831.

3) Den moderne Læser kan ikke finde nogen Smagløshed endsige Raahed i den paagældende smukke Scene mellem Kong Ludvig og Ebba Steinberg.

Direktionens Svar til Forfatteren:

Da Direktionen til Opførelse paa det Kongl. Theater ikke kan gjøre Brug af den af Dem indsendte Tragoedie »Dronning Christine af Sverrig og Monaldeschi« tilbagesendes samme herved.

9. Januar 1834.

F. Holstein. C. L. Kirstein. C. Molbeck.

[Prot. over afgaaede Breve fra Theaterdir. 1834, Rigsark.]

Det sidste Brev, Carl Bagger sendte Teaterdirektionen, er skrevet i den Periode af hans Liv, da han var en mærket Mand, hvis Vej gik nedefter. Det fremgaar ikke af Teatrets Bøger, om han fik Svar paa sin Forespørgsel; muligvis har man opfattet ham som et drikfældigt Subject¹⁾, der end ikke burde værdiges et Svar. Den Friplads, han ønskede, havde ingen Hjemmel i Reglementet.

[Til Teaterdirektionen.]

P. M.

Som den, der to Gange har forsøgt sig i at skrive for Skuepladsen, men rigtignok begge Gange uden at opnaae Opførelse af Stykkerne: Skuespillet »Cids Ungdom« og Tragoedien »Dronning Christine og Monaldeschi«; som den, der senest under Navnet: Johannes Harring har skrevet »min Broders Levnet« og »Havets Konge«; som den, der stadig agter at arbeide for Litteraturen og visseligen ogsaa for Theatret; og endeligen som den, hvem en foregaaende Theaterdirektion — hvad den høie nuværende af medfølgende Brev til Undertegnede kan see²⁾ — dog paa en Maade indrømmer »Originalitet og Genialitet«, Egenskaber, ved hvis Udvikling muligen selve Theatret torde høste nogen Frugt: vover Undertegnede at ansøge den høie Theaterdirektion om en Fribillet til Parterret.

.Erbodigst

Carl Bagger,

Compagnistrædet Nr. 51, 1ste Sal.

Kjøbenhavn, d. 23. Marts 1835.

[Indk. Breve til Theaterdir. 1835, Rigsark.]

Trods det gode Forsæt om »visseligen« at arbeide for Theatret tav hans dramatiske Muse i en halv Snes Aar. Først ved Juletid 1841 sendte han fra Odense sit sidste Arbejde »Cromwells Søn, Comedie i 2 Acter, frit omarbejdet efter Scribes Femakts-stykke« til Direktionen. Den 13. Januar 1845 censurerede J. L. Heiberg det saalydende:

¹⁾ Jvfr. H. Schwanenflügel, Carl Bagger, 56.

²⁾ Carl Bagger vedlagde i Originalen Direktionens Skrivelse af 1. Febr. 1830 angaaende »Cids Ungdom«.

Cromwells Søn.

Comedie i 2 Acter efter Scribes Femaktsstykke.

Oversætteren har gjort det Kunststykke at reducere det Hele til 2 Acter, hvilket paa en Maade er fortjenstfuldt, skøndt adskilligt, hvori Originalens Finesse bestaar, gaar tabt. Ved Forkortningen og Forandringen har Stykket faaet en anden Tendens, en anden Tone og Charakter. Vil rimeligviis sees med Fornøjelse.

[Det kgl. Theaters Censur-Prot. 1845, Rigsark.]

I Marts s. A. gav Heiberg Forfatteren den foreløbige Underretning, »at Stykket efter al Sandsynlighed vilde blive benyttet ved Theatret, saasnart det blev muligt at bringe det paa Scenen, nemlig, naar de mange andre Nyheder, som vare bestemte til Opførelse i Saisonen, gav Plads for det« (Saml. Værker II, 532). I August lod Carl Bagger det trykke i Bogen »Øjeblikkets Børn«, i hvis Forord han meddelte, at det endnu ikke var antaget af Teaterdirektionen. Derved blev det; Aaret efter døde Carl Bagger, og ti Aar senere skrev J. L. Heiberg under sin Censur i Protokollen: »Afleveret til Theatersecretairen 5. Juni 1856«. Formodentlig har Stykket været i Heibergs Værge, indtil han gjorde sit Bo op som Teaterdirektør.

Men Carl Bagger oplevede dog at se det spillet. Den 5. December 1845 opførte H. W. L a n g e s Selskab »Cromwells Søn« ved Mad. Blochs Benefice paa Odense Teater; Direktoren og Christian Schmidt spillede Hovedrollerne. Dagen efter skrev Carl Bagger i sin Avis:.

»Med en udmærket Flid, som vistnok fortjener at paaskjønnes, havde Selskabets samtlige Medlemmer indstuderet »Cromwells Søn«, ligesom dette Stykkes sceniske Udstyrelse og Udførelse visselig i høj Grad var tilfredsstillende.«

Paa det Kgl. Bibliotek findes (i Ny kgl. Samling, 4, 2655) følgende karakteristiske Brev fra Carl Bagger, der viser ham som den Bohême, han alle Dage var. Brevet er skrevet til Boghandler Joh. Dahl i Kristiania; i Gengivelsen er udeladt nogle meget dratisske Vendinger og Udtryk, som ikke egner sig til at trykkes.

Odense, den 30. Juni 1837.

Min kjære Dahl!

I det Haab, at Du endnu ikke ganske har glemt en gammel Ven, der siden Din Afreise vel er bleven en heel Deel ældre, men som bestandig er den Samme og neppe er bleven synderlig klogere, tilskriver Undertegnede Dig disse Linier og beder Dig at læse dem, før Du tørrer Din Ende paa dem.

Da Du formodentlig er ganske uvidende om, hvorledes jeg har

det, vil jeg dog fortælle Dig strax, at jeg, efter utallige Fataliteter og efterat have paa det angennemste bortødslet min Fædreearv,¹⁾ efter tvende Gange at have været i vor fælleds brave Ven Liunges²⁾ Brød og efterat have været temmelig forfalden »til Melancholie og Brændeviin«, nu endelig er bleven mere hengiven til Stadighed og Arbeide og er med 600 Rbd. aarlig, men med Udsigter til en stigende Gage, bleven engageret hos den Stænderdeputerede, Cancellieraad Hempel³⁾ i den Bye, hvis Ansigt⁴⁾ Du her seer øverst paa Brevet, og i hvis R.. (thi saalangt nede ligger min Bopæl) jeg har den Ære at boe og nedkradse dette Brev.

Siden Du forlod os, kjære Dahl, er Meget forandret, hvorover Ingen glæder sig mere end jeg, den fødte Republikaner, der systematisk og af ganske Hjerte hader Adel og Fyrsteblood . . . . Det eneste Land, som jeg kunde ønske at have til Fødeland, det er Frankerig, dog ikke Frankerig nu, men Frankerig 1789 — der havde ethvert Talent Udsigt til Guillotinen, men, min brave Ven, ogsaa Udsigt til en Glorie om Panden: Timeglasset og Viinpokalen, Liigkisten og Thronen stode jevnside hinanden; det var en Tid og et Land, som det baade var værdt at leve og at døe i! —

Jeg veed ikke, om Du har læst Noget af, hvad jeg har skrevet, siden vi saaes; jeg er saagodtsom ubekjendt i Danmark og er det da vist langt mere i Norge. Jeg sender Dig hermed det Sidste, som jeg har havt D e e l i, nemlig et Halvaar af min herlige Principals Ugeblad⁵⁾. Kan Du i Norge gjøre Noget for det, saa gjør det.

Jeg har det her i Odense saa godt, som jeg kan forlange det, og er kommet til en saare vakker Familie, hvor jeg, saafremt ikke alle Julemærker slaae feil, forbliver min hele Levetid. Til Efteraaret agter jeg at gifte mig — jeg har i flere Aar været forlovet med en god Pige⁶⁾ . . . . Er Du gift?

Ogsaa Carl Winsløw⁷⁾ maatte gaae i Hundene, maatte gaae derhen, hvor der ingen Comoedie spilles, og hvor man taber sin Fedme og bliver saa forbandet mager og afpillet. Han kunde i

¹⁾ Carl Baggers Farmoder, Etatsraadinde B., f. Borré, som han arvede, var død 18. Decbr. 1830. Jvfr. Berl. Tid. 1830, Nr. 197.

²⁾ A. P. Liunge var Redaktør af »Kjøbenhavns Posten«, og ved dette Blad var Carl Bagger en ustadig Medarbejder.

³⁾ Fra Novbr. 1836 boede Carl Bagger i Odense først som Medarbejder og fra 1838 som Redaktør af »Fyens Stiftstidende«, hvis Udgiver Bogtrykker og Boghandler Søren Hempel var.

⁴⁾ Paa den øverste Del af Brevets Forside findes et smukt Prospekt af Odense.

⁵⁾ Ugebladet hed »Bidrag til Tidshistorien«, for hvilket Carl Bagger var Redaktør fra Nr. 38, 1838.

⁶⁾ Thora Fiedler, Datter af Justitsraad F. til Basnæs; hun havde allerede i 1829 født Bagger en Søn.

⁷⁾ Carl Winsløw, den fortrinlige Skuespiller, var død 6. Oktbr. 1834.

flere Aar ikke udstaae mig, fordi jeg hin Aften hos Anton Julius¹⁾ loe, dengang Du stod bagved ham og gjorde Kattespaser, medens han deklamered': »Ved Donauen vanker en Ungersvend o. s. v.«. Først kort før hans Død bleve vi hjertelig forsonede med hinanden.

Skulde der være et eller andet godt æsthetisk norsk Tidskrift eller Ugeblad, som jeg kunde bruge til Hempels Ugeblad, saa hav den Godhed at sende det til »Hempels Boglade i Odense«.

Overbringeren af disse Linier, Typograph Christensen, tager jeg mig den Frihed paa det Varmeste at anbefale Dig. Han er først nu nyligen udlært, men En af Svendene skulde bort, de trak Lod, og Loddet faldt paa ham. Han er skikkelig, flittig og et moralsk godt Menneske, heller ikke genegen til Hoer eller Sviir. Vilde Du anbefale ham til Smelling fra mig af, skulde Du have mange Tak; jeg vilde selv have skrevet til ham, men jeg veed hverken, om han er Factor eller selv Principal; maaskee er han ogsaa taget bort fra Christiania. Jeg formoder, at Dine Forbindelser med Bogtrykkeren ville sætte Dig istand til at gjøre Noget for Patienten.

Skuespiller Foersom²⁾ er i denne Tid her i Byen og diverterer sig med en liden L'hombre; en af de mærkværdigste Naturlyde, jeg har hørt, er naar han udbrøler: Codille! — og det er Intet imod den Allarm, der opstaaer i Luften, naar en yngre Broder af ham — der nu gaar til Christiania som Skuespiller og Bassanger — ræber:...

I den senere Tid har jeg arbejdet paa to heel forskjellige Ting: Nr. 1 en moderne Tiile Ugelspegel³⁾; Nr. 2 en Tragoedie for Theatret: Peter den Store!⁴⁾ men om nogen af dem blive færddig, det veed jeg ikke.

Skulde Du engang i et ledigt Øieblik finde hos Dig og spore en særegen Lyst til at skrive et Par Linier til mig, skulde det, vær vis derpaa, saare glæde Din gamle troe Ven

Carl Bagger.

¹⁾ Formodentlig Skuespiller Anton Julius Smidth, som var Student og Baggeres Jævnaldrende.

²⁾ Kgl. Skuespiller Christen Foersom var født i Odense, hvor hans Forældre endnu levede. Hans Broder Gebhard blev senere Korist ved det kgl. Teater.

³⁾ Bagger publicerede »nogle nye kortvillige Historier om Tiile Ugel-spegel« i det tidl. omtalte Ugeblad, men Bogen udkom aldrig.

⁴⁾ Blandt Baggeres efterladte Papirer fandtes 2 Varianter til en 1. Scene af en Tragedie om den russiske Kejser (jvfr. Saml. Værker II, LI).